

20 lipca 2017. Komentarz do Ewangelii O. Jacka Salija OP

(Wj 3,13-20) Mojżesz rzekł do Boga: Oto pójdę do Izraelitów i powiem im: Bóg ojców naszych posłał mię do was. Lecz gdy oni mnie zapytają, jakie jest Jego imię, to cóż im mam powiedzieć? Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: JESTEM, KTORY JESTEM. I dodał: Tak powiesz synom Izraela: JESTEM posłał mnie do was. Mówił dalej Bóg do Mojżesza: Tak powiesz Izraelitom: JESTEM, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia. Idź, a gdy zbierzesz starszych Izraela, powiesz im: Objawił mi się Pan, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba i powiedział: Nawiedziłem was i ujrzałem, co wam uczyniono w Egipcie. Postanowiłem więc wywieść was z ucisku w Egipcie i zaprowadzić do ziem Kananejczyka, Chetyty, Amoryty, Peryzzyty, Chiwwity i Jebusyty, do ziemi opływającej w mleko i miód. Oni tych słów usłuchają. I pójdziesz razem ze starszymi z Izraela do króla egipskiego i powiecie mu: Pan, Bóg Hebrajczyków, nam się objawił. Pozwól nam odbyć drogę trzech dni przez pustynię, abyśmy złożyli ofiary Panu, Bogu naszemu. Ja zaś wiem, że król egipski pozwoli nam wyjść z Egiptu tylko wtedy, gdy będzie zmuszony ręką przemożną. Wyciągnę przeto rękę i uderzę Egipt różnymi cudami, jakich tam dokonam, a wypuści was.

(Wj 3,13-20)

Mojżesz rzekł do Boga: Oto pójdę do Izraelitów i powiem im: Bóg ojców naszych posłał mię do was. Lecz gdy oni mnie zapytają, jakie jest Jego

imię, to cóż im mam powiedzieć? Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: JESTEM, KTORY JESTEM. I dodał: Tak powiesz synom Izraela: JESTEM posłał mnie do was. Mówił dalej Bóg do Mojżesza: Tak powiesz Izraelitom: JESTEM, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na najdalsze pokolenia. Idź, a gdy zbierzesz starszych Izraela, powiesz im: Objawił mi się Pan, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg Izaaka i Bóg Jakuba i powiedział: Nawiedziłem was i ujrzałem, co wam uczyniono w Egipcie. Postanowiłem więc wywieść was z ucisku w Egipcie i zaprowadzić do ziem Kananejczyka, Chetyty, Amoryty, Peryzzyty, Chiwwity i Jebusyty, do ziemi opływającej w mleko i miód. Oni tych słów usłuchają. I pójdziesz razem ze starszymi z Izraela do króla egipskiego i powiecie mu: Pan, Bóg Hebrajczyków, nam się objawił. Pozwól nam odbyć drogę trzech dni przez pustynię, abyśmy złożyli ofiary Panu, Bogu naszemu. Ja zaś wiem, że król egipski pozwoli nam wyjść z Egiptu tylko wtedy, gdy będzie zmuszony ręką przemożną. Wyciągnę przeto rękę i uderzę Egipt różnymi cudami, jakich tam dokonam, a wypuści was.

(Ps 105,1.5.8-9.24-27)

REFREN: Pan Bóg pamięta o swoim przymierzu

Sławcie Pana, wzywajcie Jego imienia,

głoście Jego dzieła wśród narodów.

Pamiętajcie o cudach, które On uczynił,

o Jego znakach, o wyrokach ust Jego.

Na wieki On pamięta o swoim przymierzu,
obietnicy danej tysiącu pokoleń,
o przymierzu, które zawarł z Abrahamem,
przysiędze danej Izaakowi.

Bóg swój naród bardzo rozmnożył,
uczynił go mocniejszym od jego wrogów.
Ich serce odmienił, aby znienawidzili lud Jego
i wobec sług Jego postępowali zdradziecko.

Posłał wtedy sługę swego Mojżesza
i Aarona, wybranego przez siebie.
Okazali wśród nich Jego znaki
i cuda w krainie Chama.

(Mt 11,28)

Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja
was pokrzepię.

(Mt 11,28-30)

Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja
was pokrzepię. Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo
jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz
waszych. Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemie lekkie.

Komentarz:

Naprawdę trzeba podziwiać boską pedagogię, jak to stopniowo i na różne sposoby ludzkość była przygotowywana na przyjście Syna Bożego. W okresie Adwentu czytamy kolejne proroctwa zapowiadające Mesjasza. Mniej zwracamy uwagę na ten znamieny fakt, że w późnych księgach Starego Testamentu pojawiają się teksty, w których przemawia do nas upersonifikowana Mądrość Boża. Teksty te staną się później bezcennym narzędziem, które pomoże Apostołom opisać prawdę o boskości Chrystusa Pana oraz o Jego odrębności w stosunku do Przedwiecznego Ojca.

W dzisiejszej Ewangelii sam Pan Jezus mówi o sobie i o swoim działaniu zbawczym, posługując się językiem, jakim w Księdze Syracha przemawia upersonifikowana Mądrość Boża. Mówi Pan Jezus: "Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię". Księga Syracha została napisana przed narodzeniem Pana Jezusa, a przecież już wtedy natchniony autor przeczuwał, że Mądrość Boża jest Osobą. Zauważmy oczywiste pokrewieństwo owych słów Pana Jezusa "Przyjdźcie do Mnie wszyscy" z następującym fragmentem z Księgi Syracha. "Przyjdźcie do mnie, którzy mnie pragniecie - woła Mądrość Boża - nasyćcie się moimi owocami! Pamięć o mnie jest słodsza niż miód, a posiadanie mnie - nad plaster miodu. Którzy mnie spożywają, dalej łaknąć będą, a którzy mnie piją, nadal będą pragnąć. Kto mi jest posłuszny, nie dozna wstydu, a którzy przeze mnie działać będą, nie zbłądzą" (24,19-22).

Przecież dosłownie w każdym z tych zdań rozpoznajemy prawdę o Panu Jezusie. Pan Jezus mówi ponadto, żeby wziąć na siebie Jego jarzmo i że ono jest słodkie, a Jego brzemię lekkie. Dokładnie w tej poetyce przemawia Mądrość Boża w Księdze Syracha: "Słuchaj synu, przyjmij

me zasady, a rady mojej nie odrzucaj (...). Poddaj ramiona swe i dźwignij mądrość, a nie zzymaj się na jej więzy (...). Na koniec bowiem znajdziesz miejsce jej odpoczynku, a to ci się w radość obróci. Więzy jej będą ci walną obroną, a jej pęta - strojem zaszczytnym" (6,23-29).

Tak, bo więzy mądrości Bożej, więzy Pana Jezusa, to są więzy miłości. I dlatego Jego jarzmo jest słodkie, a Jego brzemień lekkie - bo jest to jarzmo i brzemień miłości.